

Varifrån kommer ditt botaniska intresse?

Jag har både fått frågan och själv funderat på detta. Jag kan inte hitta något annat svar än att min farmor lade grunden. Farmor och farfar var bönder på en gård några mil från Nässjö. Jag älskade min farmor och gick ofta med henne. Jag kan än idag höra henne säga ”Titta hur fint de blommor” – mandelblom, styvmorsviol, gullviva, blåklocka, vårlök och många andra. Jag ser fortfarande framför mig var de växte på gården. Tyvärr är mycket borta idag. Hon kände igen flertalet av de vanliga arterna, även en del gräs. Hon använde vildväxande örter i matlagningen, och vi plockade ofta kummin, nässlor, nypon och enbär.

Vad vill jag säga med detta? Jo, att det är mycket viktigt att vi förmedlar kunskapen om vår natur till våra barn och barnbarn. Även om det kan ta tid innan intresset vaknar till liv så finns i alla fall kunskapen någonstans. För mig tog det många år innan det botaniska intresset vaknade. Det var under en fågelexkursion. En man ville visa upp sina kunskaper om växter men, ack, jag kunde det mesta! Efter några dagar ringde hans fru och undrade om jag ville vara med och inventera i projekt Smålands flora. Sedan dess har det rullat på.

Min pojke, som nu är 18 år, överraskade mig för en tid sedan. Jag höll på att sätta upp målningar av Bo Mossberg, när han konstaterade ”Vad fin krutbrännaren är”. Oj, så förvånad jag blev! Han kan ha varit fem, sex år när vi var på Ölands alvar och botaniserade. Krutbrännaren blommade så vackert. Mer än tio år efter besöket minns han den och kommer ihåg namnet, trots att han oftast inte visat något intresse för blommor. Jag tror inte att något av mina tre barn kommer att bli botanist, men vem vet. En dag kanske deras intresse vaknar. De har åtminstone fått en god grund.

Tack Farmor, jag önskar du fått veta hur mycket roligt jag upplevt genom det botaniska intresse som du lade grunden till!

MARGARETA EDQVIST

margareta.edqvist@telia.com